

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/108/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111236629
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4111236629.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: Z. V., nar.XX.XX.XXXX, bytom J., Na hôrke XX, zastúpený opatrovníkom JUDr. Oliverom Kolenčíkom, vyšším súdnym úradníkom Krajského súdu v Nitre, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 421 76 778, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, ul. Sov. Hrdinov 163/66, 2. Združenie na podporu práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava, Seberíniho 9, IČO: 42 264 979, o zaplatenie sumy 323,89 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 25. septembra 2012, č.k. 9C/96/2012-122, takto

rozhodol:

Odvolač súd odvolanie vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane odporcu

o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 323,89 eura s 9% úrokom z omeškania od 09.07.2010 do zaplatenia a trovy konania v sume 24 eura, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň konanie v časti o zaplatenie sumy 81,- eura s 9% úrokom z omeškania od 9.7.2010 do zaplatenia pre späťvzatie návrhu v tejto časti zastavil. O trovách konania v zastavujúcej časti rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 420 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ust. § 42 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b), § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ako aj zisteným skutkovým stavom. Za preukázané považoval, že odporca uzatvoril s navrhovateľom dňa 01.02.2010 zmluvu č. A 4878394, na základe ktorej mu bola vypožičaná SIM-karta, ktorá umožňovala odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, pričom pri uzavretí dodatku k tejto zmluve odpredal navrhovateľ odporcovi mobilný telefón zn. NOKIA 6600i za kúpnu cenu 1 euro, hodnota ktorého predstavovala sumu 220 eur. V tomto smere súd prvého stupňa zistil, že za obdobie od 01.02.2010 do 08.04.2010 odporca neuhradil faktúry v celkovej výške 104,89 eura. Poukázal na to, že odporca sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu 2 rokov, za čo navrhovateľ poskytol odporcovi benefit, a to zľavu z mobilného telefónu (telekomunikačného zariadenia), ktorého predajná cena činila 220 eur, avšak odporcovi bol tento telefón predaný za zvýhodnenú cenu 1 euro, v dôsledku čoho si navrhovateľ voči odporcovi uplatňoval aj sumu 219 eur, ktorá predstavovala rozdiel medzi predajnou cenou a akciovou cenou telefónu. Podľa názoru súdu prvého stupňa žalovaná suma 219 eur predstavovala škodu navrhovateľa, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi tým, že získal telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej, nezotrval v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti a teda porušil svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvného vzťahu a to zmluvy o pripojení. Na základe uvedeného súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi sumu 323,89 eura, pozostávajúcu zo sumy 104,89 eura titulom neuhradených faktúr a zo sumy 219 eur titulom náhrady škody a nie titulom

pôvodne uplatňovanej zmluvnej pokuty . Ďalej súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi podľa § 517 ods. 1, 2 v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. úrok z omeškania vo výške 9% ročne od 09.07.2010 do zaplatenia. O náhrade trov konania v zastavujúcej časti súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. O náhrade trov konania v časti priznanej sumy súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 24 eur.

Rozsudok vo vyhovujúcej časti nad sumu 104,89 eura s príslušenstvom napadol v zákonnej lehote odvolaním vedľajší účastník v 1. rade na strane odporcu, ktorý žiadal rozsudok v napadnutej časti (219 eur s prísl.) zmeniť a návrh navrhovateľa v tejto časti zamietnuť. Mal za to, že súd prvého stupňa nesprávne navrhovateľovi priznal sumu 219 eur titulom náhrady škody. Poukázal na to , že v prvom rade porušil zákon navrhovateľ, ktorý vytvára len zdanie predávania mobilných telefónov samostatne , aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Navyše bol toho názoru, že náhrada škody nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou mobilného telefónu, keďže v podstate ide len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu. Aj keď sa navrhovateľ snaží presadiť, že sumu 219 eur požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti ju naďalej požaduje ako zmluvnú pokutu , len ju modifikuje na výšku rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou telefónu. Nepoprel, že ak by bola viazanosť platná, porušenie záväzku viazanosti môže spôsobiť navrhovateľovi škodu, avšak malo by ísť o skutočnú škodu. Z dôvodu opatrnosti vzniesol aj námietku premlčania ohľadne sumy 219 eur. Záverom si uplatnil aj trovy konania vrátane odvolacieho konania.

Dňa 08.03.2013 sa dostavil na Okresný súd Nitra opatrovník odporcu, ktorý na dopyt súdu oznámil, že nesúhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka a ani s jeho vstupom do konania.

Odvolací súd skôr, ako sa začal zaoberať správnosťou napadnutého rozhodnutia, posudzoval okrem iného aj to, či odvolanie bolo podané oprávnenou osobou.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 201 OSP, účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

V odvolacom konaní sa uplatňuje dispozičná zásada, ktorá znamená, že odvolacie konanie môže byť začaté len na návrh. Podanie odvolania je procesným úkonom účastníka konania. Kto je účastníkom konania vymedzuje Občiansky súdny poriadok v § 90 a 94. V danom prípade účastníkom konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný). Po podaní odvolania inou ako oprávnenou osobou je povinnosťou odvolacieho súdu odmietnuť odvolanie v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) OSP.

Okrem účastníkov konania môže odvolanie podať aj vedľajší účastník, opierajúc sa o § 93 ods. 4 OSP alebo o nové znenie § 201 OSP, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom (napr. v prípadoch poistenia, kedy vedľajší účastník hradí

priznané plnenie za účastníka, na ktorého strane vystupuje). V novom znení § 201 OSP v podstate ide o zopakovanie procesnej legitímácie vedľajšieho účastníka na podanie odvolania predtým vymedzenej v § 93 ods. 4 OSP, avšak s tým, že podľa § 201 je vedľajší účastník oprávnený podať odvolanie bez zreteľa na stanovisko účastníka, popri ktorom v spore vystupuje, ba aj proti jeho vôli, za predpokladu, že preukáže, že z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Inak sa odvolanie odmieta. Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník má v zásade v konaní rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, ktoré v súdnom konaní podporuje. Koná však iba sám za seba. Jeho postavenie nie je úplne rovnaké ako postavenie hlavného účastníka konania, pretože vedľajší účastník je vylúčený z procesných úkonov predstavujúcich dispozíciu s predmetom konania. Právna úprava obsiahnutá v Občianskom právnom poriadku je kogentnou úpravou a účastníci konania môžu v občianskom súdnom konaní robiť také úkony, ktoré im táto úprava dovoľuje.

Vzhľadom na to, že legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas, je potrebné v prípade ak podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, skúmať, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník podporovaný vedľajším účastníkom. Pokiaľ tento účastník vyjadril v konaní svoju vôľu tým, že sa vzdal odvolania, nemôže ho podať ani vedľajší účastník. Ak sa účastník odvolania nevzdal, je súd v prípade, že odvolanie podal len vedľajší účastník, povinný vyzvať ním podporovaného účastníka na vyjadrenie, či dáva k tomuto odvolaniu súhlas. Ak účastník odmieta takýto súhlas vedľajšiemu účastníkovi udeliť, je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, čo má za následok, že odvolací súd odmieta jeho odvolanie ako podané osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená (porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu z 30. apríla 2009 sp. zn. 1 Cdo 59/2009).

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie podal vedľajší účastník v 1. rade na strane odporcu, s ktorým vyjadril nesúhlasil opatrovník odporcu, čo vyplýva z úradného záznamu zo dňa 08.03.2013 (na č.l. 136). Keďže vedľajší účastník v 1. rade na strane odporcu vo svojom odvolaní nepreukázal, že by z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a odporcom, odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane odporcu ako podané neoprávnenou osobou odmietol (§ 218 ods. 1 písm. b) OSP). Odvolací súd pritom prihliadol na to, že procesné postavenie vedľajšieho účastníka v sporovom konaní je významne ovplyvnené vôľou účastníka, na strane ktorého vystupuje, pretože účastník je dominus litis.

Odvolací súd rozhodujúc vo veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP dospel k záveru, že odvolanie podala osoba, ktorá na podanie odvolania nebola oprávnená, a tak odvolací súd nemohol v odvolacom konaní riadne konať a o odvolaní meritórne rozhodnúť. Odvolanie vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane odporcu ako podané neoprávnenou osobou preto podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP odmietol.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 OSP analogicky v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože odmietnutie odvolania sa svojimi účinkami rovná zastaveniu konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné